National Library of Israel

Doar Hayom - דאר היום, 03.02.1931, page 4

ירושלים

בבנקו די רומה

הידיעה שנתפרסמה באחד הגליונות הקודמים של עתוננו, בדבר מנויו של הד"ר יקיר בכ"ר למנהל בנקו די רומה בירושלים—אינה מתאימה למציאות.

הד"ר יקיר בכ"ר שהגיע אתמול לירושלים הוא ידיעתו, מבקש ממנו להודיע, שאמנם הוא בא לעבוד בבנקו די רומה בירושלים, אבל לא בתור מנהלו של מוסד זה.

אנו מצטערים שנכשלנו בידיעה שלא היה לה יסוד, ושמחים להודיע שכר ספניולו, המנהל הנכבד והותיק של מוסד-כספי-חשוב זה נשאר במלפנים, המנהל הכללי של כל סניפי בנקו די-רומה בארץ ישראל.

תיירים בירושלים

ביום ששי שעבר באו לארץ באניית „בריטניה" יותר ממאה תיירים, חלק מהם יהודים.

התיירים שהו בירושלים ביום השבת וביום הראשון ואתמול אחרי הצהרים יצאו מירושלים ובערב הפליגו חזרה.

התיירים התאכסנו במלונים „פלס" ו„מלך דוד".

המשפט של הכשרת הישוב

בבית המשפט העליון היה אתמול המשך ברור המשפט שהגישה הכשרת הישוב נגד אחמד סמרה ואחרים.

הי' חנקין הגיש בשנת 1928 תביעה על שטח אלפים דונם קרקע שקנה מהנתבעים על-יד שכם בשנת 1914 והנתבעים טענו שעבר זמן הפרסקריפציה, זכות ההתישנות, שלפי החוק אין הקונה יכול לתבוע את זכות בעלות על קרקע במשך עשר שנים אם לא השתמש בה — ולא דרשו אותה על ידי בית המשפט במשך הזמן הזה.

המשפט התברר כבר בבית הדין לקר-קעות בשכם ושם נחלקו הדעות בין יו"ר בית המשפט שמצא שהפרסקריפציה על הקרקע הוא עשר שנים על פי חוק הקרקעות ושני השופטים הערבים עמדו על הפרסקריפציה של 15 שנה על פי החוק של המנדט.

בבית הדין העליון בשעת ברור המשפט בפעם הראשונה החלט על הפרסקריפציה של 10 שנים והי' חנקין צריך היה להוכיח למה לא דרש את הקרקע לפני כך.

אתמול הופיעו בבית הדין העליון מטעם הערבים עורכי הדין ה"ה עוני עבדול הדי ומג'נם, מטעם הכשרת הישוב הופיע הע"ד מני. בית הדין היה מורכב מהשופטים קורי, פרימקין, וכלדי. לפי טענת הע"ד מני עזב הי' חנקין את הארץ בימי המלחמה מפני היותו נתין רוסי והוא שב אליה בשנת 1928 עד שנת 1928 לא היה יכול לתבוע כי לא היו בארץ בתי דין לקרקעות, ומשנת 1928 שנת הגשת הביעה לא עברו עדין עשר שנים באי-כח הערבים טענו שהפרסקרפציה מת-חילת מהזמן שהי' חנקין שב ארצה ישראל ומכיון שלא תבע את זכותו עד שנת 1928 — הוא אבד את הבעלות על הקרקע.

אחרי ברור כמה נקודות אחרות פחות חשובות מהנקודה העיקרית הזו — הודיע בית הדין שהוא דוחה את נתינת פסק הדין לזמן בלתי מוגבל.

אסירים עובדים בבנין

במגרש הרוסים, בחצר מול בית-המשפט המחוזי התחילו לבנות שער-אבן לגן עצי אלון וברושים — שעל יד בית המחוזי, את השער בונים ארבעה אסירים ועליהם משגיח שוטר א"י. שלשת מבין ארבעת האסרים הם ערבים ואחד, יהודי — הוא מזרחי אורפלי שנדון למות בימי המאורעות, ובית הדין העל-יון התחזיר את משפטו ונדון שנית למות ע"י ידי אותו בית הדין, הי' אורפלי קבל חנינה והומתק דינו לעשר שנות מאסר.

עכשיו עובד היהודי הזה בתור אסיר יחד עם אסירים פליליים, ואשתו עומדת בפינה מרחוק ומסכלת במשך שעות רצופות על בעלה העובד בבגדי אסיר.

מאמר בעון תפישת חמר קומוניסטי

אתמול נאסרו על ידי המשטרה צעיר וצעירה שאצלם נמצא חומר תעמולתי השייך לקומוניסטים.

ב„הפועל"

התתחרות בפינג-פונג שנערכה בליל שבת בקלוב הפועל בין „המכבי" ו„הפועל" ירושלים נגמרה ב-26 נגד 7 לטובת הפועל.

לכל חברי סקצית אופנים. מודיעים בזה שהמספרים החדשים עדין לא הושגו והנסיעה מותרת במספרים הישנים עד הודעה חדשה.

ה„קונדס" לפורים

מודיעים לנו כי בפורים הבא יופיע ה„קונדס" העברי, עתון התולי ומצויר, להומור ולסטירה, בפרוזה ובשירה, לבקרת הריפה על כל הנעשה ונשמע אצלנו ואצלם.

העורך הוא מר עזמות והמען למשלוח החומר: תיבת דאר מס' 638, ירושלים.

התדרות בסיוף

הערב בשעה 8.15, תתקיים באולם הסתדרות הצעירים הנוצרים התחרות סיוף בין י. א. ג'מס, צ'מפיון בריטניה וז. פופר, צמפיון האולימפיאדה היהודית בקרלסבד.

ההתחרות תערך תחת חסותו של המושל מר קיט-רוטש, וסודרה ע"י הסתדרות הצעירים הנוצ-רים יחד עם „המכבי".

בין הבאים

מר פרנץ גולדברג ורעיתו הגיעו ירושלימה ומתאכסנים במלון גולדשמיד.

חזר לארץ חבר הסוכנות היהודית מר הקפטר וגם הוא מתאכסן במלון הנז'.

שרות „נפלאה" של האוטובוסים

על השרות „הנפלאה" של האוטובוסים העוב-דים בקו שער יפו—מחנה יהודה—בית-וגן כבר דבר „דאר היום" בשעה שועד העיר ליהודי ירוש-לים טפל בשאלה זו כשהתאוננות תושבי השכונות עברה כל גבול.

אולם, בעלי המכוניות, בין הפרטים ובין „ההתאחדות", אינם שמים לב כנראה להתאוננות הקהל ולתרעומותיו: מכיון שאין שום פקוח צבורי עילהם.

כן, למשל, אתמול יום ט"ו בשבט, מפני ההמון הרב שנהר לביתו הכרם לתהלוכת התלמידים —כמעט שלא היתה שום מכונית צבורית עובדת בין שער יפו ובין מחנה יהודה, משום שכל בעלי המכוניות מצאו לנכון לעבוד בקו מחנה יהודה— בית הכרם, ולהזניח את כל הקהל הרב שנר בין שכונות מחנה יהודה שער יפו והמפרנס בעיקר את המכוניות במשך כל ימות השנה—בלי מכוניות צבוריות. קהל רב זה היה מוכרח לסבול במשך כל יום אתמול מבלי שרות כל מכוניות צבוריות, ורוב הנוסעים היו מוכרחים או לכתת את רגליהם למחוז הפצם או להמתין שעות שלמות עד שאיזו מכו-נית תואיל בטובה לעבור בקו מחנה יהודה—שער יפו.

כדאי היה, שועד העיר ליהודי ירושלים, המר-טפל בשאלה זו, ישתדל לדאג לא רק לנהגים ול-בעלי המכוניות, אלא גם וביחוד לצבור הרחב שהוא הלקוח העיקרי של מכוניות אלו, ויסדר שבימי חגיגות ותהלוכות, לא תופרע השרות העקרית ולא יסבלו הנוסעים התמידיים של כל ימות השנה, בשביל אילו סכומים שבעלי המכוניות רוצים להרויח בימי חגיגות כאלו.